

Вільгельм Буш
ІСУС – НАША ДОЛЯ

Вільгельм Буш

ІСУС – НАША ДОЛЯ

Лекції з магнітної півки

Missionswerk FriedensBote
Місія Вісник Миру
2019

*Цитати з Біблії наводяться за перекладом
І. Огієнка та перекладом Нового Заповіту
під редакцією Г. Деркача та Я. Духонченка.*

Die deutsche Originalausgabe ist unter dem Titel
«**Jesus unser Schicksal**» erschienen.
© Neukirchener Verlagsgesellschaft mbH, 1967

Вільгельм Буш. **Ісус – наша доля.**
© Missionswerk FriedensBote, 2004

ISBN 978-3-946449-09-6

Переклад з російської *Агрипини Кулик*
Редактор *Тетяна Клімошенко*

Missionswerk FriedensBote e. V.
Volmestraße 51
D-58540 Meinerzhagen

ІСУС – НАША ДОЛЯ

«Ісус – наша доля» – таку головну тему обрав пастор Буш для широкої євангелізації, яку проводив у 1938 році в місті Ессені, в Німеччині.

З великою насолодою він виконував служіння пастора серед молоді в Ессені, але, як палкий проповідник Євангелії, багато часу проводив у подорожах. У своїх численних виступах він закликав до Ісуса у містах і селах, на Сході й на Заході, в Європі та у всьому світі.

Як він радів, коли бачив, що люди прямують послухати його благовістя! Він був переконаний, що Євангелія про Ісуса Христа в усі часи залишається найбільш захоплюючою звісткою.

Послухати його приходили тисячі людей, але, як справжній духовний наставник, він вів розмову неначебно з кожним окремо. Ця риса була притаманна його благовістю. Через магнітофонні записи, викладені в цій книзі, він промовляє сьогодні до кожного з нас, сповіщаючи про Ісуса Христа, Який був розп'ятий і воскрес.

«Ісус – наша доля» – найголовніша тема його благовістя. Чи хочете ви почути цю вість? Така можливість вам надається. Уявіть себе його слухачами, і незабаром ви переконаєтесь, що найважливішою темою всього людства, всього нашого життя є тема: «Ісус – наша доля».

Карл-Гейнц Ерінг

БОГ – ТАК, АЛЕ ДЛЯ ЧОГО ІСУС?

Знаєте, такому пастору в літах, як я, що майже все життя працював у великому місті, на протязі багатьох років постійно доводилось чути питання: «Чому Бог дозволяє такому траплятись?», «Каїн та Авель були братами. Каїн убив Авеля. Де Каїн знайшов собі жінку?» Найчастіше мені заявляли: «Пане пасторе, ви завжди говорите про Ісуса. Це ж чистої води фанатизм. Адже нема різниці, яку релігію визнавати. Головне – мати благоговіння перед всевишнім, невидимим Богом».

Звучить переконливо, чи не так? Це ж саме сказав мій великий земляк Гете (він також із Франкфурта): «Головне – це почуття. Ім'я – лише пустий звук та дим...» Називаємо ми Його Аллахом чи Буддою, долею або «верховним розумом» – байдуже. Головне, щоб ми взагалі мали віру. Не має значення яку. Адже так вважають п'ятдесят відсотків з нас, чи не так?

Пригадую одну літню пані, яка переконувала мене: «О пасторе, що ви без кінця твердите про Ісуса! Чи не сказав Сам Ісус: “Багато осель у домі Мого Отця”¹? Там усім вистачить місця!»

Друзі мої, адже це дуже велика помилка!

Одного разу я був у Берліні, в аеропорту «Темпельгоферфельд». Перед посадкою до літака у нас ще раз перевіряли паспорти. Попереду мене стояв високий пан – і досі він у мене перед очима: справжній велетень з великим пледом під пахвою. Він швидко простягнув контролеру паспорт. Але той сказав:

– Хвилиночку! Ваш паспорт прострочений.

– Яке це має значення? – заперечив пан. – Головне, що у мене є паспорт.

– Ні, – рішуче запевнив контролер, – головне, щоб ваш паспорт був дійсним!

¹ Єв. від Іоанна 14,2.

Те ж саме і з вірою: важливо не те, що у мене є взагалі якась віра. Кожен має свою віру. Нещодавно одна людина сказала мені: «Я вірю, що з кілограма м'яса можна зварити смачний суп». Це теж віра, хоча досить примітивна. Важливо не те, що ви маєте якусь віру, а те, що ваша віра справжня; віра, з якою можна прожити і в тяжкі часи, з якою можна встояти і у великих спокусах; віра, з якою і вмирати не страшно. Смерть – найкращий засіб перевірки правильності нашої віри!

Існує тільки одна істинна віра, з якою можна правильно жити і правильно помирати – це віра в Господа Ісуса Христа, Сина Божого. Сам Ісус сказав: «Багато осель у домі Мого Отця»². Але в небесні оселі ведуть тільки одні двері: «Я – двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться»³. Цими дверима є Ісус!

Я знаю, що люди не бажають слухати про це. Про Бога можна годинами вести дискусії. Один уявляє собі Бога так, другий – інакше. Але Ісус не може бути предметом дискусії. Дозвольте сказати вам: тільки віра в Ісуса, Сина Божого, є вірою, яка спасає, з якою можна жити і вмирати!

Про те, що така віра іноді здається людям смішною, говорить такий випадок. Кілька років тому я йшов по Ессену. На узбіччі стояли два чоловіки, очевидно, шахтарі. Коли я проходив мимо, один з них привітався:

- Доброго дня, пане пасторе.
 - Невже ми знайомі? – звернувся я до нього.
- Він засміявся і пояснив іншому:
- Це пастор Буш! Гарний хлопець!
 - Дякую, – сказав я.
 - Тільки, на жаль, у нього не всі вдома! – додав він.
 - Як це не всі вдома? – обурився я.

Тоді він повторив:

– Дійсно, пастор – дуже гарний хлопець, але у нього є один недолік: він весь час говорить про Ісуса!

² Єв. від Іоанна 14,2.

³ Єв. від Іоанна 10,9.

– Дозвольте, – зрадівши, вигукнув я, – це ж зовсім інше! Через сто років ви опинитесь у вічності. Тоді все буде залежати від того, чи знали ви Ісуса. І тоді вирішиться, будете ви у пеклі чи на небі. Скажіть: ви знаєте Ісуса?

– Бачиш, – засміявшись, звернувся він до іншого, – він знову за своє!

Я хочу і зараз почати з цього. В Біблії є текст, який я хотів би поставити епіграфом, а саме: «Хто має Сина, той має життя; хто не має Сина Божого, той не має життя»⁴. Вам, можливо, доводилось чути про Ісуса Христа, але ви не маєте Його. «Хто має Сина Божого». Чуєте? Хто має Його, той має життя – тут і в вічності! Хто не має Сина Божого, той не має життя. Так говорить Слово Боже! В народі кажуть: «Хто має, той має!» Точно такий же зміст і цього біблійного вірша. Мені б хотілося все-таки переконати вас – заради вашого ж блага! – щоб ви прийняли Ісуса та присвятили своє життя Йому, тому що без Нього ваше життя так чи інакше не має сенсу.

А тепер я хочу вам розповісти, чому Ісус є все і у всьому і чому віра в Ісуса є єдино правильною. Або дозвольте сформулювати мою думку стосовно до мене: я хочу зараз розказати, навіщо мені потрібен Ісус і чому я в Нього вірю.

1. Ісус явив нам Бога

Якщо хтось мені скаже: «Я вірю в Бога, але навіщо мені Ісус?», я відповім: «Яка нісенітниця! Бог є незбагненним, неосяжним Богом! І без Ісуса ми нічого не можемо дізнатися про Бога!»

Правда, люди можуть придумати собі Бога, наприклад, такого собі люб'язного Господа Бога, Який не відкидає кожну порядну людину, котра випиває щодня тільки п'ять кухлів пива. Але це ж не Бог! Аллах, Будда – це проєкції наших бажань. А Бог? Без Ісуса ми нічого не знаємо про Бога. В Ісусі являє Себе Бог. В Ісусі до нас зійшов Бог.

⁴ 1 Іоанна 5,12.

Я хочу пояснити це на прикладі: уявіть собі густу димову завісу, за якою захований Бог. Та люди не можуть жити без Нього. І ось вони починають Його шукати. Вони намагаються пробратися через завісу. Це зусилля релігій. Всі релігії є людськими пошуками Бога. Всі релігії об'єднує одне: вони блукають в тумані, вони не знайшли Бога.

Бог є незбагненим Богом. Чоловік на ім'я Ісая зрозумів це і від усього серця вигукнув: «Господи, ми не можемо досягнути Тебе. О, коли б небеса Ти роздер і зійшов!»⁵ І уявіть собі: Бог почув це моління. Він розірвав димову завісу і прийшов до нас – в Ісусі Христі. Коли Ангели на Віфлеємському полі вигукували: «Нині народився вам Спаситель! Слава в вишніх Богу!» – тоді Бог зійшов до нас. І нині Ісус каже: «Хто бачив Мене, той бачив Отця»⁶.

Без Ісуса я нічого не знав би про Бога. Він єдиний, від Кого я можу отримати вірогідні відомості про Бога! І як тільки можна стверджувати: «Я можу обійтися без Ісуса?»

Я маю можливість лише коротко торкнутися цього питання і змушений багато чого пропустити. Я міг би довго розповідати вам про Ісуса, але зараз обмежусь лише найважливішими прикладами щодо питання: «Для чого Ісус?»

2. Ісус – спасаюча любов Бога

Мені потрібно пояснити це. Не так давно я розмовляв з журналістом. Він брав у мене інтерв'ю і запитав:

- Чому ви, власне, читаете такі лекції?
- Я їх читаю тому, що не хочу, щоб люди потрапили в пекло, – відповів я йому на це.

Тоді він, посміхаючись, заперечив:

- Та цього ж не може бути!
- Зачекайте! – сказав я. – Років через сто ви переконаєтесь, хто правий – ви чи Слово Боже. Скажіть, – запитав я його, – ви коли-небудь відчували страх перед Богом?

⁵ Ісаї 64,1.

⁶ Єв. від Іоанна 14,9.